

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 252

гр. Сливен, 11.05.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на единадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мария Ян. Блецова Калцова

Членове: Стефка Т. Михайлова Маринова
Симеон Ил. Светославов

като разгледа докладваното от Мария Ян. Блецова Калцова Въззивно частно гражданско дело № 20222200500169 по описа за 2022 година

Производството се движи по реда на чл.274 и сл. от ГПК.

Делото е образувано във връзка с депозирана частна жалба от адв. Б., пълномощник на А.С.С.от гр. Стара Загора, ***** против определение № 965/07.04.2022г. по гр. дело № 54/2021г. по описа на Сливенския районен съд в частта, с която е било определено да бъде издадена обезпечителна заповед по допуснатото обезпечение на иск след внасяне на гаранция в размер на 2000 лв. от ищеца А.С.С.

В жалбата се посочва, че в тази част обжалваното определение е неправилно и необосновано. Жалбоподателят счита, че с представените по делото доказателства са изпълнени условията на чл. 291 ал.1 от ГПК за допускане на обезпечение без внасяне на гаранция, тъй като в случая се касае за имуществен спор, като исковата претенция е подкрепена с достатъчно на брой убедителни писмени доказателства. След като са налице убедителни писмени доказателства не е необходимо задължително ищецът да внесе и гаранция. От друга страна съдът вече бил освободил ищеца от заплащане на държавна такса, тъй като същият не разполага с достатъчно средства за внасянето им и в случая не е било правилно да се задължава ищецът да внесе гаранция по обезпечението. Страната счита, че ако съдът не уважи искането

за отмяна на определението за внасяне на гаранция, то той би следвало да измени определения размер на гаранцията, като определи минимален такъв. Моли се да се отмени определение от 07.04.2022г., постановено по гр.д. № 3054/2022г. на Сливенския РС в частта, с която съдът е определил гаранция в размер на 2000 лв. или да се намали размера на определената гаранция.

От събраните по делото доказателства, съдът установи следното от фактическа страна:

Пред районен съд Сливен е била депозирана искова молба от адв. Б., в качеството и на пълномощник на А.С.С., ЕГН ***** от гр. Стара Загора против М. К. СТ., ЕГН ***** от гр. Сливен с правно основание чл. 127 ал.2 от ЗЗД във вр. с чл. 86 от ЗЗД и цена на иска 31668.41 лв. Към исковата молба били представени нотариален акт за продажба на недвижим имот от 24.03.2008г., по който купувачи на имота, предмет на сделка били ищецът и ответницата, нотариален акт за учредяване на договорна ипотека от 25.09.2015 г., погасителен план, анекс към договора за жилищен кредит от 24.09.2015 г., анекс към договора за кредит от 15.05.2017 г., договор за кредит за покупка на недвижим имот от 21.03.2008 г., допълнително споразумение към договор за жилищен кредит от 25.01.2013 г., нотариален акт за договорна ипотека от 24.05.2008 г., погасителен план, извлечение от движение по сметка за периода от 01.09.2015 г. до 09.02.2022г. на А.С.С.от „Търговска банка Д“ АД.

С определение № 964/07.04.2022 г. съдът освободил ищеца С. от заплащане на държавна такса по делото, поради липсата на достатъчно парични средства. На 07.04.2022г. било постановено обжалваното определение № 965. С него съдът приел, че не са налице достатъчно убедителни данни за основателността на предявените искове, поради което допуснал исканото от ищеца обезщетение, а именно възбрана върху притежаваната от М.С. ½ ид. ч. от недвижим имот с идентификатор 67338.526.10.5.2, с административен дарес : гр. Сливен, ***** при вносите от ищеца гаранция в размер на 2000 лв.

Определението е било съобщено на жалбоподателя на 11.04.2022 г. и на 18.04.2022г. /електронна поща/, в законно определения едноседмичен срок била депозирана настоящата частна жалба.

Съдът намира частната жалба за процесуално допустима, като подадена

в законния срок от лице с правен интерес от обжалване на съдебния акт. Разгледана по същество същата е неоснователна.

В разпоредбата на чл. 391 ал.1 е посочено, че обезпечение на иск се допуска, когато без него за ищеца ще бъде невъзможно или ще се затрудни осъществяването на правата по решението и ако искът е подкрепен с убедителни писмени доказателства или бъде представена гаранция в определения от съда размер, съгласно чл. 180 и чл. 181 от ЗЗД. Двете хипотези, предвидени в ал.1 в чл. 391 са самостоятелни, но ал.2 предвижда, че съдът може да задължи ищеца да представи парична или имотна гаранция в определен от него размер и в случаите по ал.1 т.1 от чл. 391 от ГПК.

В настоящия случай обезпечителната нужда по принцип се предполага, но представените по делото писмени доказателства към момента не могат да обосноват безпротиворечиво вероятната основателност на исковата претенция. Действително, представени са договори за кредити, извлечения от банкова сметка, но от извлечението по банкова сметка съдът не може да прецени каква част от движението на паричните потоци по нея касае заплащането на кредитите, които са били сключени от страните. Съдът не разполага със специални знания, които да му помогнат към този момент, поради което не може да приеме, че предявените искове са вероятно основателни. Предвид изложеното съдът намира, че следва да се приложи разпоредбата на чл. 391 ал.1 т.1 във вр. с ал. 2 от ГПК и ищецът да бъде задължен да внесе парична гаранция, с която да бъдат защитени интересите на ответната страна. Обстоятелството, че ищецът е бил освободен от заплащане на държавната такса не може да служи като извинение за ангажирането му със заплащане на определена от съда гаранция. В случая исковата претенция за над 31000 лв., което означава, че определената от Районни съд гаранция в размер на 2000 лв. съответства на вредите, които евентуално би могла да претърпи ответната страна. Съдът не вижда причина, поради което определената гаранция от първоинстанционния съд да бъде намалена.

С оглед на изложеното частната жалба се явява неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Като взе предвид казаното по-горе, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частна жалба от адв. Б., пълномощник на А.С.С.от гр. Стара Загора, ***** против определение № 965/07.04.2022г. по гр. дело № 54/2021г. по описа на Сливенския районен съд в частта на определената гаранция в размер на 2000 лв.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____